

ALSÓ-LENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára:

Egész évre
Fél évre
Negyed évre

Egyes szám ára 10 k

Felolós szerkesztő, lapnyeljes és kiadó:

ANDOR PÁL.

MEGJELIK MINDEN VASÁRNAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Fő-utca.

Hirdetéseik díjszabás szerint.

Készítők nem adnak vissza.

Alsó-Lendva, 1880. január 22.

A közügy szolgálatára, így nyilvánosságig jelleggel fogva, egyik leghatásosabb eszköznek bizonyít a sajtó.

Hogy a közügynek sikeresen szolgálhassunk, megalapítottuk szűzünk lapunkat, illetve újra megjelentük az éveken át szünetelt és közkedveltségnek örvendett "Alsó-Lendvai Híradó"-t.

A munka becsé, a tágabb értelemben vett társadalmi érteinek ereje és a hazaszeretet szent kötelessége azok a sarkalatos pontok, melyekre programunkat felépítettük!

Épen ezért eszményként lebeg előtűnik az erkölcsi és szellemi, de ezek mellett a jogos anyagi érdekek emelése és biztosítása is a közjó szempontjából!

Azt kívánjuk, hogy a becsület munká meghezosa méltó gyümölcset, hogy a magyar munka, a magyar vállalkozás versenyképessé legyen, a magyar szellemi munka tisztelet parancsoló színvonalra emelkedjék.

Használnák fel a szakemberek hasábjainkat eszmecsereére, hogy tisztult fogalmak, helyes javaslatok és alapos kritikák hozzájárulhassanak a munka győzelméhez, a jogos anyagi érdekek biztosításához.

E részben számítunk az értelmiségiek, a gazdálkodás, kereskedelem és ipar terén működők közül mindazokra, kiknek saját és szakmájuk jóvoltá nemcsak drága,

de kik egyttal hívatást éreznek helyzetük javítására és szakmájuk emelésére gyakorlatias és elméletileg tevékenységükkel hozzájárulni.

A midőn egyrészt a létért való küzde nehéz munkájának sikerét megkönyviteli s ez irányban a közjótló elmozdítani törekszünk, másrészt szem előtt tartjuk a szellemi és erkölcsi fejlődés követelményeit!

A szellemi és a tágabb értelemben vett erkölcsi művelődést helyesen véljük értékelni azzal, hogy hatalmas tényezőnek tartjuk abban, hogy egy nép megkülönböztelt sajátságaival együtt faji önállóságát megőrizze!

Nemzetiségeink között a szellemi és erkölcsi tökély gyarapítása egyik létefeltétele a magyarnak.

Vezetésre, beolvasztásra s az önállóság fenntartására csak a nemes értelemben vett közszellemmel haladó nép képes, mert a művelődés már egymagában egy semmiféle erő által meg nem dönthető hatalmat képvisel.

Ezeket az elveket városunk és vidékünk közéletébe belevé az törekszünk elérni, hogy egészséges közszellem fejlődjék, mely a közügyek egész vonalán önzetlen és buzgó tevékenységben fog nyilvánulni.

Ez feltételezi a gondolkodás és érzés nemes voltát, mely kölcsönhatással van ismét a társadalomra.

Azon álláspontról kiindulva, hogy a társadalom ügye közügyet képez, mindent el fogunk követni, hogy társadalmunk nagy feladatainak megfelelően.

Felszólítjuk mindazokat, kik velünk együtt a szellemi és erkölcsi művelődés elmozdítását, a tepsőtlő közszellem és társadalmunk bajait orvosolni óhajtják, hogy lépjenek mellénk s támogatassanak minket a helyes irány kijelölése és a helyes eszközök megvalósítása körül a vegyék ki ezen nehéz munkából azt a részt, melyet hivatottságunkal fogva kötelességüknek kell, hogy tekintsenek!

Mindenek fölött pedig hirdetni fogjuk a hazaszeretést magasztos tanát!

Törhetlen erővel fogjuk védeni a magyar faj érdekeit; pihenést nem ismerő éberséggel fogjuk őrizni a magyar faj fölénységét; ha kell, kiemeltet nem ismerő harcot fogunk folytatni a magyar faj feltélen érvényesülése érdekében.

Az idegenszerítésig kiirtására fogunk törekedni.

Szigorúan fogjuk ellenőrizni a közélet és távol vidéken mindazokat, kik hívatásuk és befolyásuk révén vezetők a népek, különösen annak az idegen ajku népnek, melyet itt, végvidékünkön a vele rokonszaj szlav néptengere elnyelésé fenyeget.

Ezt a népet testvéri szeretettel gyeksztünk meghódítani s legjobb óhajunk akkor fog teljesedni, ha évek hosszú bár és nehez munkája után ez a nép nemcsak érzésben, hanem nyelvében és szokásaiban is a magyarral egyazonossá leend!

Zászlóinkat ime kibontottuk!
Posztóhára minden jó, szép és igaz eszme hirdetését és megvalósítását írjuk fel.

TÁRCSA.

A nő ereje.

— Az "Alsó-Lendvai Híradó" eredeti tártsája. —

Irtá: Marjai.

Nem ismeri a nőt, ki nem hisz esodás erejében, midőn az igaz szerelm edzi akarát, mi férfiak csak gyenge bábok vagynk mellette a küzdelemben. Te kétkedőleg csóvalod fejed, hallgassd meg tehát e történetet.

Ábrándos, alig husz éves ifju voltam akkor, az iskola porát nem rítta meg le rólam az élet tapasztalata, midőn a végzet kiűzött a nagy világra a forrongó, lázas metropolisba, hol kimeieitlen, könyörtelenül folyik a küzdelem a létért és ember nem ismer ember, testvér megtagadja a testvért. Egyedül edes ábrándjaim, vakmerő vágyaim voltak jó barátaim, az ő szavuk esengésre viritáltak föl, azok kísérték munkám középete, levele leszté jótömet, ha kis szombába hazatértem és büvös reggelék ringattak álomba. Halgaltam szavakra, oda hagytam a megszokott pályát, a nyugodt jövöt s beálltam a nevelen harczosok sorába, hol ezren és ezren küzdenek, munkaszopát szűzre az éjszakák, lázasan, lélekölőn a esodás fényért, balga ifjak ábrándjéba a dicsőségért. Nem untalnak ezen küzdelemben az edes nyomfadesztéktől eddig, míg hányott sajkám biztos révbe ért a egyik nagyobb

naplólapnál mint riporter és korrektor nyertem alkalmazást.

Keresvén ut, mely a dicsőséghez vezet. A nyomda mellett lévő kis fülkében halvány légszusz vizsgálás mellett, fel éjszakákon ákom-bákomok, megfőzedezté kelényvonalatokkal routani a szemet, a nyomda füledt, olmos levegője, nehez teherként radokik a mellre, a gázmotorok egyhangú zakatolása a hallási szervezettel veszik ostrom alá. A légszusz sárga fenyé, a halál színet főtén az, mint is sápadt arcokra, ugy lezeng minden alak, míg a sir jelölje, kinek a teste, kinek a lelke tagadja meg ma holnap a szolgálatot.

És ebben a nyomorult világbán tanultam em megismerni a győne nőt, eszményi nagrságában, az erős ferfit, gyáva kiselkűségében.

Jóslának hírták, a mániák névet talán nem is ismerté a nyomdában senki, én sem kérdemzet tőle, vagy talán elfeledtem. Szép volt, eszményi szép, alig tízenhat éves. Ott dolgozott ő is a nyomdában, de kivált a többi közül, ő mindig tisztán viselkedett, ruháját nem szennyezte be a sárga olaj, a fekete nyomfadeszték, ártatlan lelkét nem fertőztették meg a duhaj szavak, a bünefélyes legkör. Gyakran elbeszélgettem vele, ha a kelényvonalatokkal bejött, ifju lelkem sorvároga tekintett szép arcába, szűzesen hallgatlan beszédet, mely ártalmatlanságának igaz tülsé volt. Ez én nem szűrtam neki szerelmes szavakat a fülébe soha, mert próbálkoztam ölmöbe vonni, ha bejött, mint kollegám (ma már ő is bizonyított nyugodtabb ember, egy vidéki lap szerkesztője a Nyírségben) talán ennek köszönhetően bizalmát, vonalmát hoztam. Minden szabad idejét irásvalton mellet töltötte, ártatlan dolgokról beszélgettünk elmondta

családi körülményeit és már az egész nyomda rebesgetni kezdte viszonyunkat, mi pedig nem is sejtettük azt. Egy éjjel midőn már az utolsó columba végre jártam, halkán bekeverte kért, hogy kísérjem haza. Em meglepetve tekinteltem rá és ő megérics csodálkozásomat.

- Pál, a gépemter oly vadul nezzel rám, fenyegetett, hogy megles, ha haza megyek.
- Tölem nem férd? kerdem?
- Nem! Valasztó határozattalan.
- Bizol bennem Jolan?
- Mint Istenebenn, — sutitóg és kek szemczeit fölmereszté az égre.

Haza kísértem, egyik karomat átálfogta, remegett mellettem, bennem is forró láb dult, másik kezemet önkéntelenül fogva pisztolyom ravaszán pihenétem, ki hozzá nyul, ki érinti ártatlanságát meghal, értenek te is. Ez a fenyegetés nekem is szolgált.

A sárga karolás hangzott utánunk, megismertük a gépemter utat.

Bevártam míg bejárák utánna a kaput, aztán hiába vár a Fiume hosszú asztala, sokáig öntudatlanul bolyongtam a nevelen utczákon, virradni kezdett, hogy haza értem. Ezután mindig én kísértém haza, nem bántott az emberek sutitogása, társaim jöttek, ő sem tördült vele. Nem éretek soha szerelmét iránta, de ifju szívem tiszta vonalma tartozott ezzel ártatlanságának.

A nyomdában folyt a munka, mint rendezem. Neha ha nem volt dolgom, bejártam a hosszú sorban elhelyezett vezető szekrényeket, a sajtókat, a gépházat. Éppen e gépház előtt álltam, gondolataim ki tudja, hol tevétegyek, tekintetem merevü pihent a gép örült gyorsaságán.

Függetlenségünk, szándékaink tiszta volta és meggyőződésünk komolysága biztosítékát képezi annak, hogy más érdeket nem ismerünk. — csak a közérdeket; más kötelességet nem ismerünk csak azt, melyet a Haza ró reánk!

Szívünk egész melege, Tefkünk minden ereje s hazaszeretlünk lobogó lángja fogja vezetni, lollunkat!

De azért jól ismerjük a nehézségeket, melyekkel meg kell küzdenünk.

Jól tudjuk, hogy főként a közöny, a közlelet telen kifejtett minden munkásságnak sokszor haladás — de mindenesetre legnagyobb ellensége akadályokat fog utunkba gördíteni.

Tudatában vagyunk annak is, hogy kitűzött feladatainkkal erőnk arányban nem áll és hogy szük az a kör, melyre kihatunk.

Elkes és becsülettel munkásságunkat azonban a kishitűségnek vagy kényelemnek feloldozni nem fogjuk!

Számítunk vidékünk összes értelmiségének hatékony pártfogására és tevékeny közreműködésére.

Ha számításunk később tévesnek bizonyulna is, — ez időszertart azonban még a remény fokozza erőnkét s arra késztet, hogy bizást utnak eresszük szerény lapunkat abban a hitben, hogy a közönség egyetértve cselekedjünk, — jóakarattal, idővel talán szerelletté izmosodó érdeklődéssel fogadják!

A. P.

Isten nevében.

Komoly, aggodalmas időben élünk. Kicsinyek és nagyok ezt hangoztatják országserzte. Dul a pártviszály, az e régi átka a magyar nemzetnek, a mely már oly sokszor döntötte veszedelemba a hazát. Azt mondják, hogy vérel pecsételt alkotmányra roskadozó állapotba jutott. Quóta emelésről szól az ének, s a szellő is gazdasági elnyomatásról suttog.

Szegény magyar nemzet!

Hát csak ilyen rövid időig tartott az az örömmáram, melyet a dicső ezer éves múlt emlékei kellettek a honfi szívekben, hirdette világszerle nemzetünk nagyságot, világtörténelmi fontosságát?! Elmult minden, mint a szappanbuborék? Igen, előttünk van a ri-

Jolan odajött hozzám, beszélgetni kezdünk. Egyszerre vad, kikelt arcczal a gépmester termelt előttünk.

— Tudja-e az urfi, mi történik akkor ha e csapot elzárom.

Bosszusán tekintem t a kihívó arczra, meglepésemben nem tudtam szöhoz jutni.

— A gőz szák fokra száll és a legbe röpiünk valamennyien, — folytató — ha csak még egy szava lesz ehhez a leányhoz. Mert mióta az urfi esábitgatja, egy jó szava sincs hozzám — és kezét oda illeszté a szelepre.

Elfogott a harag, a dacz, ezen otromba folyogásra, így lélekkel, könnyelműen oly édeset találtam a halál kihívásában.

— Hallottad Jolan? — kérdém hangosan, gunyosan, — nem felsz a haláltól?

— Nem! — valaszolt.

— Akkor csokoj meg!

— És átölel mind a két karjával, lázasan esökölta meg arczom, hosszant, mosolygóra pihent keblemen,

— És az erős, vad ferfi karja remegott a gőzcsapon, bosszut szomjazó lelke, a lyazas szerelme nem merle megánsi síját, s a gyanze, aratlan ledny keblemen mosolygóra várta a halált.

deg valóság: veszélyben fogor hazánk, nemzetünk, a pánszavok és dakoromának foszlányokra akarják tépni az ezeréves magyar hazát, s a jó szomszédainknak pedig minden törökiesök oda ifrányul, hogy minél inkább megalazva lassak dícső multtal bíró nemzetünk.

Vajon tulajdonképpen mi az oka ennek a sok bajnak és veszedelemnek? Véleményem szerint elsősorban az, hogy hazánk tizenözelek milliónyi lakosságából alig több felénél a tiszta magyar. S hogy ez így van, abban az ösöket is terhelí egy kis véték, mert nem vitték keresztül a magyarosítást, sőt némely vidéken ök olvadtak bele a nemzetiségök közé; azért a mai nemzedékek jutott a nehéz, de nemes feladat megoldása, a melyre aztán minden hazajátszó magyar embernek a legnagyobb buzgalommal, s ha szükösés, még áldozatok árán is törekednie kell.

Igaz, hogy a két utóbbi évtizedben meg is indult ezen irányban a mozgalom országserzte, csak épen Alsó-Lendva vidéken — az egy állami polgári iskola felállításán kívül — nem történt semmi, a mi a csel érdekében komolyan számba jöhetne. Pedig itt nagyon sok a tenni való, mert Alsó-Lendva vidéken több mint harmincezer vend lakik, kiknek legnagyobb része — fájdalom — egy szót sem tud magyarul; erről mindenki meggyőződhetik, a ki Alsó-Lendvától, a járás központjától alig negyed órányi távolságban kezdődő vendközségeket végigjárja, annak szíve elszorul s fájdalommal fogja fapasztnai, hogy itt a magyar szó még ritkább, mint a fehér holló, valóságos töbországra talál, hol ha esetleg valakit megszólít, az fejt rázva tovább megy, mert az ezer éves magyar hazánk honfi vérel áztatott földjén, az államot alkotó nemzetnek nyelve idegen előtte. Szomorú állapot biz ez, de valjuk meg, részben miüket is terhel a felelősség, nem sokat törődünk a külföldben szelid természetü vend néppel mely egyáltalán nem viseltetik ellenséges érzelmet irányunkban, épen azért okkal-móddal nem is meenne nehezen a megmagyarosítás. De hát ez irányban mit tettünk eddig? Bizony nem sokkal többet a semminél. Allítottunk az egész vendvidéken egy állami népiskolát, ennyit tettünk összesen.

De most már eljött az idő, végre a tettek mezejére kell lépünk, nehogy mulasztásunkkal a hazafiatlanság vádja nehezedjék reánk. Hírvuk fel figyelmét vendjeinkre a főispán ur ö mltóságának, buzgó királyi tanfelügyelőnknek, továbbá halassuk szavunkat a Dunántúli Közművelődési Egyesületnél, végre pedig hírvuk fel figyelmét a magas kormányának is. Világosítsuk fel öket, hogy itt hálas talaj kínálkozik a magyarosításra, mert a mi vendjeink békés, jó népek, kik között még nem fordult meg agitátor.

A vend községekben legelső sorban a kisedővási törvényit kellene végrehajtani, ha pedig ez esetleg nehézségbe ütköznék, akkor vagy a Dunántúli Közművelődési Egyesületnek, vagy pedig a magas közoktatásügyi kormányának kellene a vend községekben kisedővódákat állítani, hová a meghozott törvények értelmében az arra köteles gyermekeknek beadását esetleg közgazgatási utni is kényszeríteni, a hol a fonegonyi gyermekelme játék közben sajátánál el zengetes nyelvüket, melyre aztán a a népiskola, mint biztos talajra építhetne. Azután meg kellő jutalomban kellene része-

síteni azon törekvő tanulókat, kik e téren buzgó fáradozásaik folytán iskoláikban kellő eredményt tudnak felmutatni, sőt némi jutalmat adni azon tanulóknak is, kik a magyar nyelv elsajátításában a legtöbb eredményt mutatták fel. Mindezeket legkíméleteseen keresztülvie, előbb-utóbb a csel biztosan elérjük.

Ellenségeink rígalmaival me sokat törődünk, mert azoktól abban az esetben sem leszünk mentve, ha fajunk erősítése érdekében semmit sem teszünk. Föl hát a nemes munkára! Az országserzte megindult hazafias mozgalomban vegyük ki mi is a részünket. Tegyük kezünket szívünkre, s fogadjuk Isten színe előtt, hogy a szent ügy megvalósítása érdekében tehetségünk szerint közre fogunk működni lekedeséssel és soha nem lankadó buzgalommal, mert akkor majd eltűnik hazánk egéről minden szót felhő, megszűnik minden baj és veszedelem, elhangzik a quótáról szoló dal, s a szellő sen suttogja többé a gazdasági elnyomatást. Utódiánk pedig áldani fogják meg haló porainkat is, mert szabad hazánk és hatalmas magyar nemzetet hagyték örökségül.

A második ezer év kezdetén hódítsuk meg megegyszer e hazát a magyar nyelv és kultura általános elterjesztésével.

Föl tehát! Isten nevében kezzünk el!
Patáky Kálmán.

Levél a szerkesztőhöz.

Tekintetes Szerkesztő Ur!

Ne esodálkozzék azon, hogy a neve alatt megjelenő új lap első számozás is kap már egy levelet, melyt újságirni neven u. n. „Levél a szerkesztőhöz”.

Önök jogra van esodálkozni, az olvasóknak pedig megbotránkozni is szabad, mert feltehetik, hogy meg ur tudvale ezene levél. Ön tisztelt szerkesztő ur tudvale, hogy nines e level megrendeve, a tisztelt olvasók pedig — azaz olvasók csak akkor, ha kinyomatja e sorokat — be fogják látni, hogy árthatlan kis levelek ez, melyet el lehet olvasni mebotránkozás nélkül, sőt epígy lehet el nem olvasni is.

Az a jó viszony, melyben Önhöz állok, nem kényszerít annak elmondására, hogy miért írök önök egy új levelet, melyre választ nem kerök. Ön egy új lapnak élere mint egy új ember áll, én pedig önkéntesen jelentkezek. Irok a mit akarök, úgy a hogyan tudök, önök pedig szabadságában áll — mint a szabad sajtó képviselőjének — felvenni lapjába vagy papíroszába dobni az é leveleimet. Mert Ön szerkeszt az újságot, én meg írok az újságotak.

A mi Önöknel már régi, nálunk, ha megvalósulna újság lenne, addig pedig míg nem valósul meg, nálunk is régisége. Ertem a vicmalisunkat.

Nagy-Kanizsa — Alsó-Lendva vasut! Mikor szünek meg eszme lenni? Kérem a T szerkesztő urat, törjön lándzását ez irányban. De ne a politikára gondoljon al, midőn vicmalisról ír, hanem politika-er kerülie a politikát és — vasutat esíntaltonser erre menjék.

Mert kérem haladunk mi is a cultura felé. Már a spiritizmus is dereng — sőt a lathatáron anarkisták is mutatkoznak. Nehány héttel ezelőtt letepedett nálunk egy új orvos. Ennek jár valamely „Világosság” című spiritiszta újság, amelybe kíváncsi értelmelenség valahogy bepillantván, nem tudta megemészteni az ottan olvasott negyedik dimensionális dolgokat, azt hitte, hogy allegorikus alkaban anarkis-musról van ott szó. Feljelentés, hivatalos beavatkozás csakahamar megtörtént és kiderült a világosság — meg a bliamás. A doktor urat azóta tatott szájjal bamulják — és várják a spiritizmusnak gyógyító hatásait. Egeyelő pedig vagyok a — viszontmegemlekezős igaz tisztelőre.

L. 1899. január 16.

Drava.

Próbb közlemények.

Lovak vasuton való szállítása. A földművelési miniszter a következőket teszi közre: Tudomásul véve és műhatározat vegett értesítéssel a közlekedési vállalatokat, hogy a versenylovak kivételével a Magyarországból Horvát-Szlavonországokba, illetőleg külföldre (Ausztriából) vasuton szállítandó lovaknak a berakások, Horvát-Szlavonországokból, illetőleg a külföldről (Ausztriából) Magyarországra vasuton szállított lovaknak pedig a kirakások állategészségi szempontból a kirendelt vasuti szakértők által való megvizsgálását 1899. évi február 1-től kezdődő hatálylyal elrendelem s e részben az 1888. évi 40.000. sz. rendelet 73., 74., 76—81. §-ait s az ezeket kiegészítő összes fennálló rendelkezéseket a jelzett lovakra is kiterjesztem.

Kertészeti tanfolyam. Az Országos Magyar Gazdasági Egyesület úgy js mint a Gazdasági Egyesületek Országos Szövetségének központi a földművelésügyi miniszter anyagi és erkölcsi támogatásával január hó 30-tól február hó 11-ig tartó időközben a Köztelek nagyeremben ketheti időre terjedő kertészeti tanfolyamot rendez. Résztvelet: A tanfolyam nyilvános s így azon bárki részt vehet, ha a fólvetel czéljából idejében jelentkezik. Minden jelentkező számmal ellátott igazolványt kap, mely őt az előadást teremtben ugyanazon számu szék állandó használatára jogosítja. Az igazolvány kiállításáa egyesületi tagok számára ingyenes. Nem egyesületi tagok az igazolványt 3 forint díjért fizetik. Jelentkezés: A tanfolyamban részt venni szándékozók személyesen, vagy levelben jelentkezhetnek január hó 28-ig az Országos Magyar Gazdasági Egyesületnél. (Budapest, Úllóut 25.). Oem egyesületi tagok levelbeli jelentkezései csak abban az esetben vétetnek figyelembe, ha az igazolvány kiállítási díja: 3 forint egyidejűleg beleteltek. Az ülőhelyek a jelentkezők sorrendjében fognak kiosztatni.

Vasuti menetrend.

A. Lendva-Csáktornya.	A. Lendva-Z. Egerszeg.
Indul:	Indul:
7 óra 41 p.-kor d. e.	6 óra 55 p.-kor d. e.
8 „ 44 „ este.	5 „ 40 „ d. u.
Erkezik:	Erkezik:
6 óra 55 p.-kor d. e.	7 óra 41 p.-kor d. e.
5 „ 40 „ d. u.	8 „ 44 „ este.

Hirdetések.

Főtekrevesen lévén, hogy tisztelt veövámcsak kiünő minőségű árúkkal szolgálhasak, batorkodom a legjobb hírvének örövendő

gróf Keglevich István utd.

ezég eddigéle ismert +, **, ***, Extra-jegyjé és **** cognacain kívül, mint kiváló különlegeséget

Cognac fine Champagne d'Hongrie

V. S. O. jegyjé (1882. évjárat) ellátott cognacjé, mely egyenrangu a legfinomabb francia cognacnak, de jóval olcsóbb, logmelegebben ajánlant.

Tisztelettel

Arnstein Benő,

fúzer- és csamego kereskedése.

Schwarz Gyula

butorgyáros kárpitos és díszítő

Varazsdon. (A városzhá mellett).

Ajánlja dusan felszerelt raktárát mindenmü kárpitos és díszítő butorokban Elvállal avult butorok átoldozását a legutányosabb árakon.

Részletfizetésre árkülömbözet nélkül.

Legolcsóbb és elismert szék bevásárlási forrás.

Amerikai zseborák.

Jótállással, hogy a nickel szímet nem változtatja, szerkezte pontosabb és jobb, mint a legrajhabbake.

Ára darabonként 3 forint.

Jótállás mellett, míg a készlet tart. Hozzá ezüstös óraling 80 krajczár.

Önberetváló készülék.

Fox, valódi solngeni gyártmány, sok kiállításon kitüntetve, nyakörök nem kell. Megvásárlása kizárta. Tiszta és kényelmes munka Bőrtetvegető anyagot. Tartós és penztelmező.

Darabja 3 forint.

A pengé *** csillagos azerebél és a többi részét alpacabóli vannak.

Egy külön pengé hozzá 1 forint.

Megrendelhető:

POLLAK SANDOR főbizományosi BUDAPEST, V. KER. SZABOLCS UT. 26-19 Gyűjtököl 5 drb után egy ingyen kikötök.

5876. tk. 98.

Árverési hirdetményi kivonat.

Az alsó-lendvai kir. járásbíroság mint telekényhi hatóság közhírré teszi, hogy Kovács János ügyvéd végrehajtaton Soos Agnes fervezett Tóth Miklósné kútfje lakos végrehajtást szendvő elleni 20 ft — kr. bökévetelés és járuléka iránti végrehajtást ügyében (az alsó-lendvai kir. járásbíroság) területen lévő a kútfje 1. sz. tjkében A + 1. sor 133. szék, alatt foglalt szőlő ingatlanból a B. 9. alatti bejegrzés szerint Soos Agnes végrehajtást szendvőnek Soos György után örököltek, az adó alapján 43 frba becsült 1/2-od rész jutalekára; az ugyanazon tjkében A + 2. sor 180. szék, alatt felvett szőlőingatlanból az adó alapján 11 frba becsült B. 9. alatti 1/2-od rész jutalekára; a kútfje 101. székében A 1. I. sor 1. szék, alatt foglalt ház, udvar és kert ingatlanból a B 17. alatti bejegrzés szerint végrehajtást szendvő ellen, az adó alapján 159 frba becsült 1/2-od részre; a kútfje 170. székében A + 1. I. sor 540. szék, alatt felvett ingatlanból a B 10. alatti bejegrzés szerint végrehajtást szendvő ellen, az adó alapján 28 forintra becsült 1/2-od részre; a kútfje 201. székében A 1. I.—5., 7—9. sor 40., 300., 344., 388., 413., 515., 503., és 620. helyrajzi számok alatt foglalt ingatlanokból a B 15. alatti bejegrzés szerint ugyanannak nevén álló, az adó alapján 224 frba becsült 1/2-od résznek egét a kútfje 270. székében A + 1. sor 458. szék, alatt felvett ingatlanból a B 6. alatti bejegrzés szerint ugyanannak nevén álló, az adó alapján 13 frba becsült 1/2-od részre; 43 ft, 11 ft, 159 ft, 28 ft, 221 ft és 13 frban ezennel megállapított kiállítási árban az árverést elrendelte és hogy a fennbék megjelölt ingatlanok az 1899. évi február hó 25-ik napján delelőtti 10 órakor Kútfje közegében, a közegháznál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiállítási árón alól is eladattni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becáarának 10%-át vagy 60 forint 80 krajczár készpenzen, vagy az 1881. LX. l.-cz. 42. §-ában jelzett arfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-en 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt övadekéses értékpapírral a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. l. LX. l.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpenzenek a bíróságalt dölges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Alsó-Lendva, 1898. évi november hó 5-ik napján.

Az alsó-lendvai kir. járásbíroság, mint telekényhi hatóság.

Hörvath, kir. albró.

615 1898. szám.

Árverési hirdetmény.

„Gräner testvérek” ezeg végrehajtató javára Molnar Kálmán végrehajtást szendvőveteknél a zala-egerszegi kir. bírósnyezek — p. 5371 1898. számu végrehajtást és az alsó-lendvai kir. járásbíroság 1898. V. 590 2. számu kiküldetést rendelő végzése alapján 180 forint — krajczárny követeles járuléka kielégítésére Bagladon folyó év január hó 30-ik napján delelőtti 10 órakor 3 telen s 1 kazel számu, ingoságok 400 forint — krajczár becsérekben bírói árverés utján fogott el-adattni követező általános árverési feltételek mellett: Ha a tárgy becsérekke meg nem akort, és az a kiállítás árón alól is a legbőbbet igényő által megvételmentek ki, meg akort is, ha más árverelő jelentkezik, meg akort is, ha más árverelő által ígert nem tetették. Minden tárgy vételára azonnal készpenzen fizetendő, melynek felítése után az elvételre tárgy a vevő bírtokába adatik. Ha a tárgvetület ígéro a vételért arverelő nem fizetné, a tárgy azonnal nyabban árvereltetik s ez esetben a fizetést nem teljesítő árverelőnek a netalaní bültöbhez igényő nines, ellenben a netalaní kisebb összegget palozni köteles és az árverés további folyamtaiban részt nem vehet.

Kelt Alsó-Lendván, 1898. évi január hó 12-ik napján.

Reményfy Jenő, bír. végrehajtó.

6718. tk. 988.

Árverési hirdetményi kivonat.

Az alsó-lendvai kir. járásbíroság, mint telekényhi hatóság közhírré teszi, hogy Tóth János leuti-kapócai lakos végrehajtaton Mircz V. Pálne öz. Tóth Pálné ugyanottani lakos végrehajtást szendvő elleni 36 ft 60 kr. tókévetelés és járuléka iránti végrehajtást ügyében az alsó-lendvai kir. járásbíroság területen lévő, a leuti-kapócai 62 számu tjkében A 1. l.—9. sor 140., 441., 458., 490., 532., 680., 707., 805. és 873. szék, alatt foglalt ingatlanokból a B 1. alatti bejegrzés szerint Mircz V. Pálné fervezett Tóth Pálné nevén álló, az adó alapján 608 forintra becsült (1/2) egy harmad rész bírtok illetőségű az árverést 608 ft — krban ezennel megállapított kiállítási árban elrendelte, és hogy fennbék megjelölt ingatlanok az 1899. évi maretzús hó 25-ik napjának delelőtti 10 órakor Leuti-Kapóca közegében, a közeg háznál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiállítási árón alól is eladattni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becáarának 10%-át vagy 60 forint 80 krajczár készpenzen, vagy az 1881. LX. l.-cz. 42. §-ában jelzett arfolyammal számított és az 1881. nov. 1-en 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt övadekéses értékpapírral a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. l. LX. l.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpenzenek a bíróságalt dölges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Alsó-Lendván, 1898. évi decz. hó 17. napján.

Az alsó-lendvai kir. bíróság mint telekényhi hatóság.

Hörvath, kir. albró.

Kérje
 a **Continental**
 a **Bozza Company**

világhírű spanyol és portugál borok

Sherry
 Portbor
 Malaga
 Madeira
 Tarragona stb.

Naphatók az összes Finomabb fúzer és csamego kereskedésben, onlamint poharainkat az előkelőbb szállitók, kávéházak és vendéglőkben.

Szállítók: Budapest
 az asztal: N. Kossuth, Lajos és Utólag, utca
 csakán a Hódny, Csátrány, sorban.